

VILLA OIVALAN ULKOVÄRISUUNNITELMA

15.9.2013

Juulia Mikkola, arkkitehti SAFA
Arkkitehtitoimisto Livady
Hämeentie 4 C 11, 00530 Helsinki
p. 09-348 70 501
juulia@livady.fi

Värit on ilmoitettu NCS S -koodeina.

Vanhoja värikerroksia tutkittaessa liituuntuneet pinnat on ensin elvytetty pellavaöljyllä, jotta näkyviin on saatu alkuperäinen, värikylläinen sävy. Koska pellavaöljymaali kellastuu pimeässä ja toisten värikerrosten alla, on tällaisista paikoista haettujen värien sävyt määritetty vaaleammiksi ja vähemmän keltaisiksi. Tämä on jouduttu tekemään arvioimalla, koska mitään varmaa menetelmää ei ole olemassa (kellastumisen määrä riippuu paitsi ajasta ja valon/pimeän määrästä myös alun perin käytetyn pellavaöljyn laadusta).

Ulkopuolen värimallit verstaan vasikkaoven sisäpuolta vasten. Tummempi kellanvalkoinen oli hyvin lähellä maalikerrosten alta löytyvää sävyä. Se hylättiin liian tummana, sillä maalikerrosten alta löytyvät pellavaöljymaalin sävyt ovat voimakkaasti kellastuneita. Vaaleampi kellanvalkoinen lienee lähellä alkuperäistä, kellastumatonta kellanvalkoista. Harmaata väriä on vaalennettu reippaasti vasikkaoven sisäpuolen sävyyn verrattuna; vasikkaovi kun on melkein aina suljettuna eli pimeässä.

Villa Oivalan ulkoväriytyksen vaiheet lyhykäisesti:

Ensimmäinen rakennusvaihe vuodesta 1924 alkaen: ulkopuoli vaaleankellertävä (2010-Y) ja sisäpuoli heleä vaaleanvioletti (vuoden 2008 opiskelijatyön mukaan S1030-R70B), kalkkimaalilla tai kalkki/kaseiinimaalilla maalattuna, koristeelliset saranat tummia.

- Makuuhuoneen puoleiselta ulkojulkisivulta räystään alta löytyi 2008 opiskelijaleirillä vaaleankellertävää kalkkimaalia, jota on myös verstaan ovilehden sisäpuolella ja verstaan ovien viereisissä runkotolpissa. Vaaleankellertävä sävy muuttuu öljyllä kostutettuna jokseenkin samaksi panssarinvihreäksi 5010-G90Y, joka löytyy keittiön ikkunan alta, ja joka opiskelijaleirin väritutkimuksessa tulkittiin talon ensimmäiseksi ulkoväriytykseksi. Vaalean kellertävä väri vastaa kuitenkin paremmin 1920-luvulla suosittua vaaleaa, kevyttä värimaailmaa kuin panssarinvihreä, ja se on helpompi uskoa huvilan alkuperäiseksi ulkoväriksi.
- Alkuperäistä violettiä maalia löytyy monista paikoista alkuperäisen vaaleansinisen alta sekä mm. verstaan ovilehden takapuolelta alemmasta pienaludasta.
- Vanhoissa valokuvissa salin ulko-oven saranat näkyvät tummina ja ovi näyttää valkoiseksi maalatulta.
- Kaikista Livadyn tähän asti kunnostamista koristeellisista saranoista on löytynyt alimmaisena musta värikerros.

Toinen rakennusvaihe vuodesta 1936 alkaen: vaalea kellertävänharmaa ulkopuoli ja vaalean sininen ("lähinnä koboltinsininen") sisäpuoli sävyjen 1030-R90B ja 1030-B väliltä pellavaöljymaalilla maalattuna.

- Alkuperäistä vaaleansinistä löytyy monista paikoista 1970-luvun tumman sinivihreän maalin alta, mm. vanhasta mallipalikasta liiterin hyllystä.
- Verstaan vasikkaoven sisäpuolelta, liiterin seinästä ja monin paikoin päärakennuksen julkisivusta, myöhempien kerrosten alta löytyy harmaata, joka on todennäköisesti alkuperäinen vuoden 1936 väri.

Oivala siirtyi SAFA:n omistukseen vuonna 1964. Syksyllä 1965 Teknillisessä korkeakoulussa tehtiin professori Aarno Ruusuvuoren ohjauksessa harjoitustyö Villa Oivalasta. Kurssin lopputuotteena oli painettu, isokokoinen vihkonen, jonka teksteistä ja mustavalkoisista valokuvista saa hyvän kuvan vuoden 1965 tilanteesta. Vihkosesta käyvät ilmi seuraavat yksityiskohdat:

- Ulkopuolella ikkunat erottuvat selvästi muuta seinää vaaleampana.
- Sisäpihan ikkunat näyttävät yhtä tummilta kuin seinä, joka puolestaan on melko vaalea (kauhtunut?), mutta ovet näkyvät seinää selvästi vaaleampina; ikkunoissa ja ovissa on mahdollisesti eri sävy.
- Pylväät ja terassien laipiot ovat vaaleat.
- Syöksytorvet näyttävät toisissa kuvissa tummilta ja toisissa vaaleilta; ovat luultavasti maalaamattomat, kuten torvi talon lounaiskulmassa edelleen.
- Pihaportti on ulkopuolelta tumma.
- Terassin lasiovet ovat vaaleat, ja niiden saranalehdet näyttävät mustilta mutta tappipuoli seinän väriseltä.
- Salin ovilehti ei näytä olevan valkoinen vaan tummempi (mahdollisesti puun värinen).
- Sisäpihan vuorauksen ala- ja yläosaksi jakava lista on ainakin vinolta yläpinnaltaan yläosan värinen, mutta listan etusyrjä on saattanut olla alaosan värinen.
- Liiteri on harmaa-siniraitainen siten, että joka toinen lauta on maalattu siniseksi ja joka toinen harmaaksi. Ovi on harmaa.

Lauri Nariselta (arkkitehti Kaija Santaholman ja arkkitehti Kalle-Heikki Narisen pojalta) saaduissa 1960-luvun lopun tai 1970-luvun alun mustavalkokuvissa näkyy vielä jokunen detalji lisää:

- Keittiön tuulikaapin ulko-oven saranat on ylimaalattu valkoisiksi.
- Lasiovien vetimet näyttävät mustilta.

Lateksimaalaus 1970-luvun puolivälissä: ulkopuoli tummempi siniharmaa ja sisäpuoli tumma sinivihreä.

- Molemmat värit löytyvät mallipalikoista verstaan hyllystä.

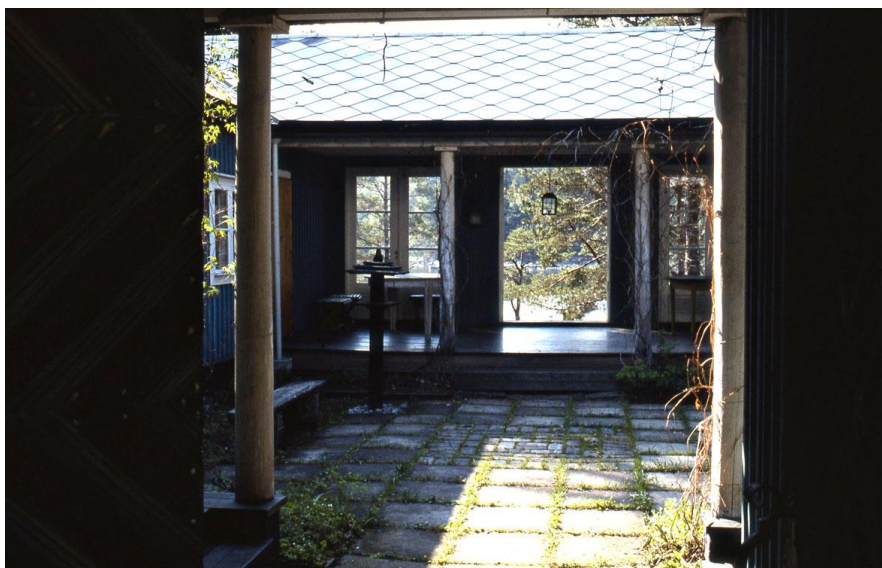
1980-luvun lopulla tehtiin perusteellinen maalauskuunnostus: palattiin pellavaöljymaalin käyttöön, ulkopuoli oli lähempänä alkuperäistä harmaata, mutta edelleen hiukan tummempi ja sinertävämpi (vuoden 2008 opiskelijatyön mukaan I502-B), sisäpuoli jälleen vaaleansininen (sävyjen I030-R90B ja I030-B väliltä) ja hyvin lähellä alkuperäistä väriä, ikkunat listoineen maalarinvalkoiset (aavistuksen harmahtavat). Remonttia edeltäneestä tilanteesta on olemassa Pekka Leskelän ottamia valokuvia sekä Leskelän tekstiä, joista selviävät seuraavat seikat:

- Lasiovien saranalehdet ovat edelleen mustat.
- Sisäpihan koristeelliset saranat on ylimaalattu valkoisiksi, paitsi salin ulko-ovessa, jossa ne ovat tumman sinivihreät.
- Salin ovilehti on ulkopuolelta lakattu (siis puun värinen), ei maalattu. Karmit ja karmilistat ovat valkoiset.

”Juu, niin se oli, että Pekka toimi kuvaajana.

Mitä tulee noihin tutkimuksiin, niin ne tehtiin kesäkuussa 1987 [...]. Niinpä maalaustutkimukset [...] teki Panu Kaila, muistaakseni yhdestä kohdasta aina kustakin erilaisesta rakenteesta (sisäpihan seinä - ulkopuolen seinä - portti - ikkuna - pylväs jne). Tavoitteena oli saada eri kerrostumat esiin. Löydettyt sävyt kuvailtiin vain sanallisesti. Tuolloin oppilastyönä tehtyyn ”Kunnostussuunnitelmaan” uudet käsittelyt määriteltiin niin ikään Panu Kailan ohjeiden mukaan. Uudet värisävyt pohdittiin Georg Grotenfeltin kanssa. Tutkiminen ja suunnittelu jäivät raakileiksi, eikä mitään koemaalauksia tai malleja ilmeisesti tehty, vaan Oivala maalattiin kauttaaltaan vielä samana kesänä.”

– ote Timo Jeskasen sähköpostista 13.3.2013 Juulia Mikkolalle

Pekka Leskelän kuva sisäpihalta 1980-luvun lopulta. Salin ulko-ovi näkyy lakattuna.

Julkisivumaalausten kunto keväällä 2013

Päärakennuksen sisäpihan ulkovuorauksen maalipinta on melko hyväkuntoinen vaikkakin jo liutuava, poikkeuksena eteläseinän vaakasuora jakolista, joka vaatii maalinkaavinnan ja uudelleen-maalauksen. Ulkopuoli on huonommassa kunnossa: ruoste puskee läpi naulan kannoista ja maali kuoriutuu sieltä täältä. Koko ulkopuolen maalauskuunnostusta ei kannata kuitenkaan tehdä, ennen kuin paikoin lahot vuorauksen helmat on kunnostettu.

Liiteri alkaa hiljalleen olla maalauksen tarpeessa, jos toivotaan siistiä ulkonäköä. Ulkovuoraus on toisesta päädyistä uutta ja maalaamatonta lautta, takasivulta, etusivulta ja toisesta päädyistä vanhaa maalattua lautta (oviseinälle on siirretty vanhoja lautoja toiselta sivulta ja takaseinältä), jonka alaosat ovat levän kirjomat. Vanhasta päätylaudoituksesta alkuperäinen raidallisuus kuultaa läpi. Takasivulla on vanhoja kirjoituksia.

Tarvittavat toimenpiteet:

Päärakennuksen ulkopuolella tehdään perusteellinen kunnostus: lahot vuorauksen osat uusitaan ja koko ulkovuoraus kaavitaan ja maalataan uudelleen. Kaavinnalla poistetaan sekä irtoava maali että edellisten kaavintojen aiheuttama röpeliäisyys.

Sisäpihalla ulkovuoraus kaavitaan irtoavasta maalista ja röpöistä sekä pestään tarpeen mukaan, paikkamaalataan ja elvytetään eli sivellään raa'alla pellavaöljyllä, joka sitoo liutuavan pinnan ja tekee pinnan tasaväriseksi.

- Huom! Elvytyksestä on tehty malli pihalle käytävän ikkunan nurkkaan. Mikäli elvytetty alue ei osoita homehtumisen merkkejä kesään 2014 mennessä, voidaan samalla tavoin käsitellä koko pihan puoli. Jos homehtumista ilmenee, asiaa on pohdittava uudelleen.

Ikkunat ja ovet karmeineen ja karmilistoineen maalataan karmilistan ulkokulmaan asti kellanvalkoisiksi (listojen sivusyrjät jäävät sinisiksi tai harmaiksi), poikkeuksena lasiovien karmit ulkopuolella, missä ne jäävät vuorauksen värisiksi, sekä keittiön ulko-ovi, jonka panelointi maalataan harmaaksi.

Laapiopinnat (terassien ja porttikongin sisäkatot sekä keittiökuistin katoksen alapinta) jätetään nykyiselle maalipinnalle, kunnes pinnat vanhenevat häiritsevän näköisiksi.

Syöksytorvet sekä sisä- että ulkopuolella maalataan harmaiksi ulkopuolella lounaisnurkassa olevaa lukuun ottamatta, se kun on alkuperäisessä tilassaan eli maalamaton läkipelti paljaana. Työllä ei ole kiirettä; nykyinen väritys on vain ulkonäköhaitta (valkoisessa maalin raapiutumien ja kuoriutumien erottuvat häiritsevästi; lisäksi valkoinen väri liittyy syöksytorvet paljon jalompiin rakennusosiin, kuten pylväisiin, oviin ja ikkunoihin).

Liiteri maalataan etusivuilta ja päädyistä alkuperäisiin sävyihinsä jossakin sopivassa vaiheessa, kun kiireisempiä korjauksia ei enää ole jäljellä, mutta viimeistään sitten, kun sen julkisivulaudoitusta joudutaan seuraavan kerran uusimaan. Takasivua ei maalata.

Värimallit:

Paikalle tehtiin kesä–heinäkuussa 2013 värimallit sekä sisä- että ulkopuolen värytyksestä. Työ aloitettiin kokeilemalla Allbäckin valmiita kellanvalkoisen ja vaaleanharmaan sävyjä, mutta ne osoittautuivat aivan liian vaaleiksi. Ruotsalaisen Allbäckin pellavaöljymaalin maahantuoja toimii Rakennusapteekki, jolla on valitettavasti ollut vaikeuksia maalin sävytyksessä. Kirjovärien maahantuomaa sveitsiläistä Saxotol-pellavaöljymaalia taas on saatu aina sujuvasti haluttuun väriin sävytettynä, mutta maalin valmistusaineet ja työohjeet eivät ole yhtä hyvät kuin Allbäckillä.

Ulkopuolen värimallit. Valittu kellertävänharmaa sävy on vasemmalla, valittu kellanvalkoinen vasemmalla alhaalla. Oikealla Allbäckin mantelinvalkoinen ja hopeanharmaa. Kellertävänharmaa sekoitettiin Allbäckin hopean-harmaasta, keltaokrasta ja mustasta maalista ja kellanvalkoinen Allbäckin mantelinvalkoisesta ja kauran-harmaasta.

Sisäpuolen värimallit. Vasemmalla ja ikkunan alla elvytettyä vaaleansinistä pintaa, oikealla ja ylhäällä liituuntunutta pintaa. Valittu kellanvalkoinen on vasemmalla ylhäällä. Oikealla Allbäckin mantelinvalkoinen.

Värisävyt ja yksityiskohdat

Koska vuoden 1965 tilanne on hyvin tiedossa, Oiva Kallion käsialaa ja ilmeisesti paljolti saman kaltainen kuin vuoden 1936 asu, voidaan huvilan värimaailma ja muutkin detaljit palauttaa tuon aikavälin tilaan sitä mukaa, kun korjaukset tulevat välttämättömiksi.

Tavoitteeksi on asetettu paitsi alkuperäisyys (Kallion värimaailma vuosilta 1936–1964) myös käytännöllisyys: nopeasti kuluvat pinnat, kuten lasiovien vetimet ja koristeelliset ovisaranat (ruostuminen) sekä keittiökuistin kaiteet (homehtuminen, likaantuminen ja maalin kuoriutuminen) on pyritty värittämään siten, että niiden vääjäämätön vaurioituminen ei näytä kovin pahalta. Osa koristeellisista saranoista on ollut ainakin tappipuoletaan ylimaalattu ovien tai karmien väriin Kallion kuollessa. Kukko- ja lehväsaranaat ovat kuitenkin alkuaan olleet mustat, ja ainakin lasiovien saranalehdet olivat mustat vielä 1980-luvun lopulla. Vaaleina saranat tulisivat olemaan miltei aina ruosteen tahrimia.

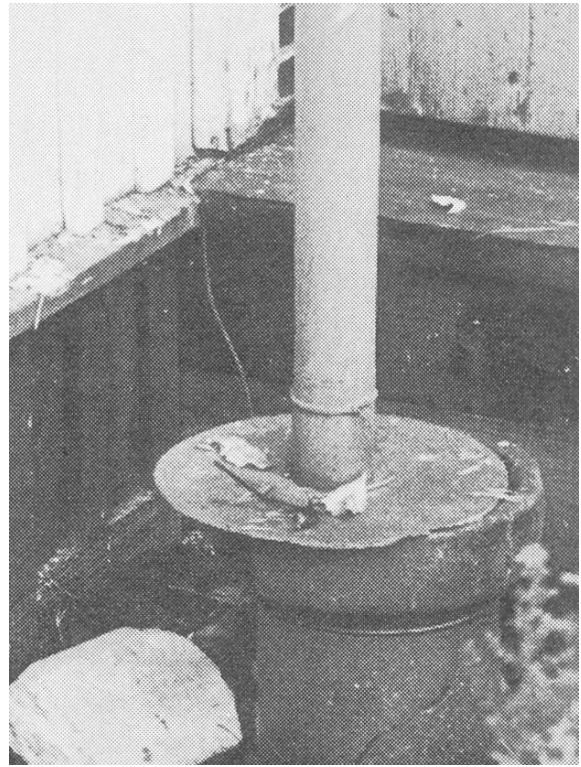
Käytännöllisyyttä tavoitellaan myös siten, että värisävyjen määrää on pyritty rajoittamaan: samaa valkoista sävyä käytetään kaikissa ovissa, ikkunoissa, pylväissä ym. julkisivun valkoisissa osissa; samaa harmaata sävyä käytetään sekä päärakennuksen ulkovuorauksessa että liiterissä, ja samaa Roslagin mustaa kaikissa tummissa osissa, kuten terasseissa ja räystäslaudoissa. Vaikka syöksytorvet ovat vuoden 1965 kuvista päätellen olleet alkuaan maalaamattomat, vaivalloisen maalinpoiston välttämiseksi niiden käsittelyksi ehdotetaan maalaamista läkkipellinharmaalla värillä.

Kellanvalkoisilla sävyillä maalattiin myös pienet koealueet tuulikaapin sisälle ovenkarmiin, jotta nähdään, kellastuuko maali hämärässä lähelle sisäovien vanhaa kellanvalkoista sävyä, joka näkyy edelleen mm. tuulikaapin ja keittiön sisäovissa. Jos näin käy, voidaan samaa sävyä mahdollisesti käyttää myös sisäpuolen tulevissa kunnostuksissa.

Huom! Hoitokunnan kanssa on käyty keskustelua jonkinasteisen rakennusosakohtaisen rakennushistoriaselvityksen laadinnasta sekä olemassa olevien vanhojen valokuvien keräämisestä restauroinnin tietolähteeksi. Jos näiden töiden yhteydessä ilmenee, että tätä suunnitelmaa tehtäessä käytössä on ollut puutteellista tai väärää tietoa, on värisuunnitelmaa luonnollisestikin päivitettävä.

Nyt ehdotettavia muutoksia värirajauksissa/väreissä:

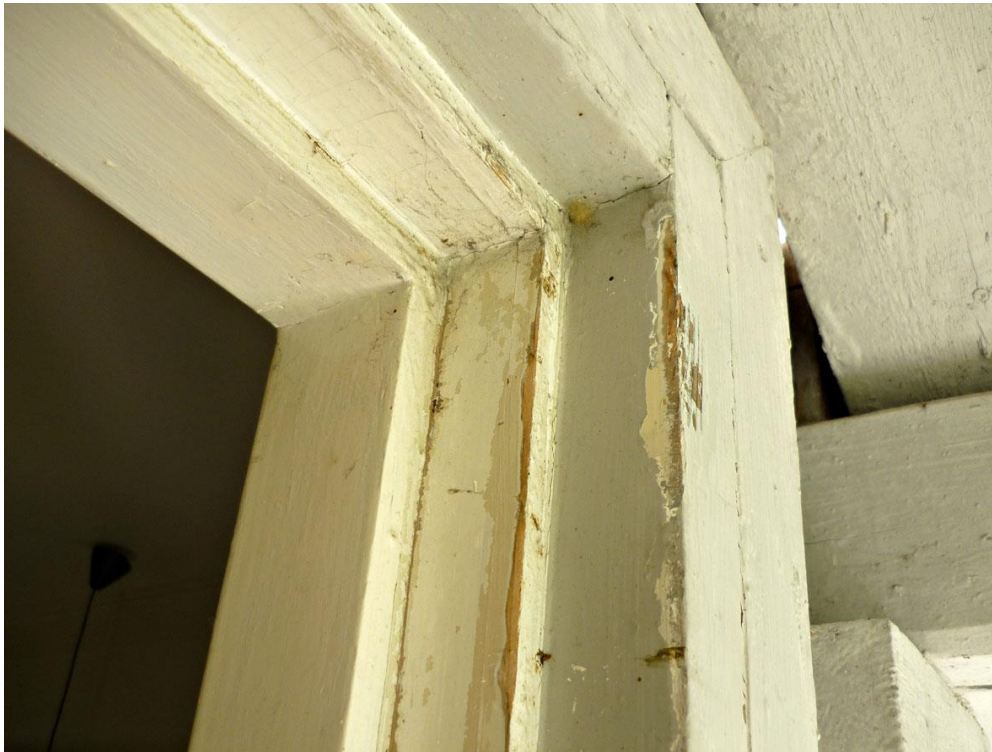
- Portin ulkopuolella myös ulkovuorauksen sivusyrjät sekä portin yllä vuorilaudan ja peiteriman alapääät maalataan alkuperäiseen tapaan vaaleansinisiksi.
- Keittiön oven karmi maalataan alkuperäiseen tapaan valkoiseksi karmilistan ulkokulmaan saakka (listan sivusyrjät tulevat harmaiksi).
- Keittiön oven panelointi maalataan eri harmaaksi kuin julkisivu (alkuperäinen väri ei ole tiedossa; uusi väri on talon vanha sävy salin oven sisäpinnasta).
- Keittiön katoksen kaiteet maalataan harmaaksi julkisivumaalilla (käytännöllisempi väri kuin valkoinen; alkuperäinen ei ole tiedossa).
- Syöksytorvet maalataan läkkipellinharmaiksi (nyt maalarinvalkoisia, alun perin ilmeisesti ilman maalaus käsittelyä).
- Valkoiset osat maalataan talon vanhaan tapaan kellanvalkoisiksi (nyt maalarinvalkoisia).
- Ulkopuolen ulkovuoraus maalataan vaalean kellertävänharmaaksi (nykyinen väri on alkuaan hiukan tummempi siniharmaa, joka on liituuntunut vaaleaksi).
- Koristeelliset ovisaranat saranatappeineen maalataan alkuperäiseen tapaan mustiksi.
- Liiteriin palautetaan kaksivärisyys kolmelle sivulle, mutta takasivu jätetään maalaamatta.

Salin nurkan sadevesikourun alapää kesällä 2013 ja vuonna 1965. Syöksytorvet ovat luultavasti alkujaan olleet maalaamattomat, sillä sama torvi näkyy joissakin vuoden 1965 kuvissa vaaleana mutta toisissa tummana. Ulkokuorauksessa terassin tasossa oleva vaakasuora jakolista näyttää olleen 1960-luvulla seinän yläosan väriinen.

Liiteri kesällä 2013. Rakennus on ollut sini–harmaaraidallinen; vanha väritys kuultaa läpi päädyistä, joka on ylimaalattu harmaaksi. Sininen sävy muistuttaa sinivihreää lateksi-maalia, jolla sisäpiha maalattiin 1970-luvulla – lieneekö sisäpihan väri tuolloin valittu liiterin mukaan?

Keittiön oven karmista löytyy vanhoja kellanvalkoisia värikerroksia. Oven paneelit lienee uusittu jossakin vaiheessa, sillä niistä ei löydy muuta kuin nykyistä julkisivuväriä.

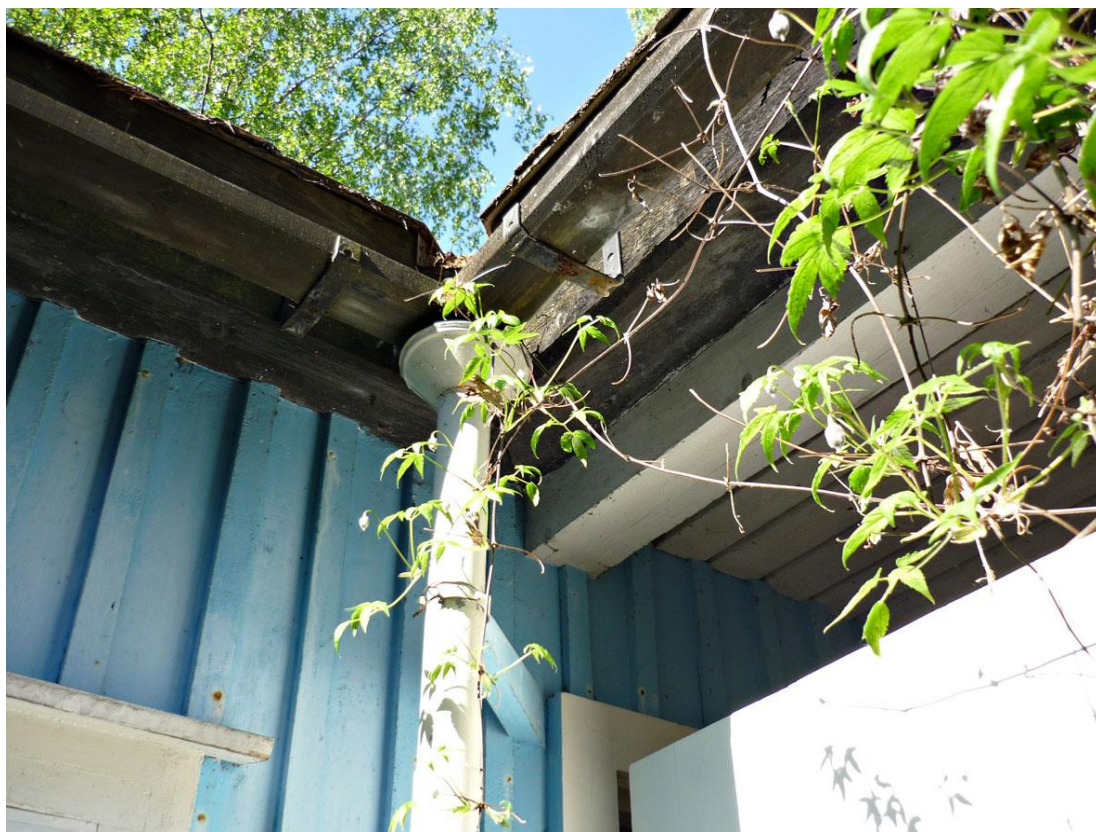
Porttikongin värirajaus on muuttunut alkuperäisestä: vaaleansininen on alunperin jatkunut aukon ulkosärmään saakka. Näin sisäpihalta ulos katsottaessa on näkynyt vain sisäpihan vaaleansinistä eikä lainkaan ulkopuolen harmaata.

Uudet, jättiläistuijasta höylätyt vesikourut jätetään harmaantumaan ja mustumaan omia aikojaan (käytettävissä olevilla pintakäsittelyillä ei pystytä varmuudella lisäämään niiden ikää).

Keittiön kuistin katoksessa palkit ovat harmaita, vaikka sisäpihalla terassien palkit ovat valkoisia. Väritys säilytetään nykytilanteen mukaisena, paitsi jos löytyy todisteita siitä, että palkit ja päätykolmio ovatkin olleet valkoisia.

SISÄPIHAN VÄRIT

Ulkovuoraus, jakolistat helman yllä, portin sisäpuoli:

nykyinen vaaleansininen sävyjen 1030-R90B ja 1030-B väliltä (1/3 1030-R90B ja 2/3 1030-B)

- Sisäpihan vaaleansininen jatkuu portin ulkopuolella kongin ulkopuoli ulkosyrjään saakka.

Ulkovuorauksen helmat:

tervanruskea/musta; musta Roslagin mahonki

- Sisäpuolen jakolista tulee päällispuoleltaan ja etupinnaltaan siniseksi, kuten nytkin.

Räystäänaluslauta:

tervanruskea/musta; musta Roslagin mahonki

Ikkunat ja ovet karmeineen sekä karmilistat ulkokulmaan asti:

kellanvalkoinen 0603-G80Y ja 0804-G90-Y (1/2 ja 1/2)

- Listojen sivusyrjät tulevat sinisiksi, kuten nytkin.

Koristeelliset ovensaranat (sekä tappipuoli että saranalehti):

musta

Pylväät ja abakukset:

kellanvalkoinen sävyjen 0603-G80Y ja 0804-G90-Y väliltä (1/2 ja 1/2)

Porttikongin ja terassien sisäkatot:

kellanvalkoinen sävyjen 0603-G80Y ja 0804-G90-Y väliltä (1/2 ja 1/2)

- HUOM! Maalataan vasta sitten kun kunto sitä edellyttää.

Syöksytorvet:

läkkipellinharmaa 4502-B

Räystäskourut:

ei pintakäsittelyä; jätetään harmaantumaan / mustumaan.

Räystäskoukut:

musta

ULKOPUOLEN VÄRIT

Ulkovuoraus:

kellertävänharmaa I 502-Y ja 2002-Y (1/3 I 502-Y ja 2/3 2002-Y)

- Sisäpihan vaaleansininen jatkuu portin ulkopuolella kongin ulkopuoli ulkosyrjään saakka.

Räystäänaluslauta:

tervanruskea/musta; musta Roslagin mahonki

Ikkunat ja ovet karmeineen sekä karmilistat ulkokulmaan asti:

0603-G80Y ja 0804-G90-Y (1/2 ja 1/2)

- Listojen kantit tulevat harmaiksi, kuten nytkin.

Koristeelliset ovensaranat (sekä tappipuoli että saranalehti):

musta

Pylväät ja abakukset:

kellanvalkoinen sävyjen 0603-G80Y ja 0804-G90-Y väliltä (1/2 ja 1/2)

Terassin sisäkatto:

kellanvalkoinen sävyjen 0603-G80Y ja 0804-G90-Y väliltä (1/2 ja 1/2)

Keittiökuistin katoksen palkisto, päätykolmio ja kattolaudoitus:

kellertävänharmaa I 502-Y ja 2002-Y (1/3 I 502-Y ja 2/3 2002-Y)

- HUOM! Maalataan vasta sitten kun kunto sitä edellyttää.

Keittiön oven panelointi (ovi muuten valkoinen):

kellanharmaa 2005-Y10R

(sama kuin salin oven sisäpuolella; löytyi oven kunnostuksen yhteydessä vuonna 2011 ja sekoitettiin tuolloin Allbäckin valkoisesta, kauranharmaasta ja mustasta pellavaöljymaalista sekä punatiilipölystä.)

Keittiön kuistin kaiteet:

julkisivuväri eli kellertävänharmaa I 502-Y ja 2002-Y (1/3 I 502-Y ja 2/3 2002-Y)

Syöksytorvet:

läkipellinharmaa 4502-B

- HUOM! Maalaamaton torvi lounaisnurkassa jätetään edelleen maalaamatta.

Räystäskourut:

ei pintakäsittelyä; jätetään harmaantumaan / mustumaan.

Räystäskoukut:

musta

LIITERIN VÄRIT

Ulkovuoraus päädyissä ja etusivulla:

vuoroin tummemman sinisiä lautoja 5020-B10G

(sävy löytyi ainoana kerroksena takaseinän laudasta harmaan lateksin alta, vaaleampi sininen 3020-B löytyi oven pienalaudasta.)

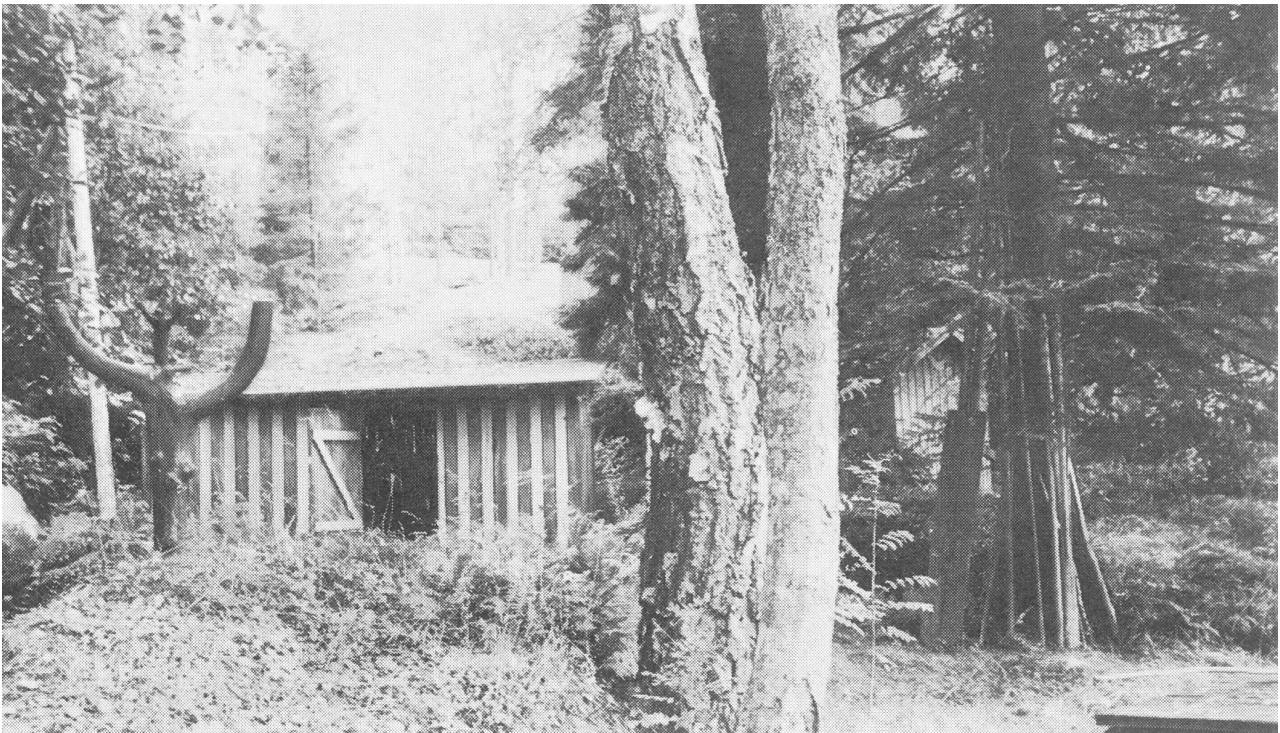
vuoroin kellertävänharmaita lautoja sävyjen 1502-Y ja 2002-Y väliltä (1/3 1502-Y ja 2/3 2002-Y)

(sävy on sama kuin päärakennuksen ulkopuolella; liiterin päädyistä löytyi aavistuksen tummempi harmaa sävyjen 2502-Y:n ja 3502Y väliltä, mutta pinta oli melko likaantunut.)

- HUOM! Takasivu jätetään maalaamatta

Ovet:

kellertävänharmaa sävyjen 1502-Y ja 2002-Y väliltä (1/3 1502-Y ja 2/3 2002-Y)

Liiteri kuvattuna vuoden 1965 opiskelijatyössä. Toisesta kuvasta nähdään, että ovi on ollut ulkopuoleltaan harmaa. Tekstissä todetaan: "Ympäristössä on leikitelty väreillä: (...) ulkovajan seinät vuorotellen sinisistä ja harmaista laudoista." Mahtaakohan kyseessä olla Kallion tietoinen viittaus Kustaa III:n Hagaparkenin siniraidalliseen kupariteltaan?

Lasiovien koristeellinen, musta kukkosarana ja ulko-ovien koristeellinen, musta lehväsarana. Ovillehdissä on toistaiseksi puhtaanvalkoinen pohjamaali.